

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Fiche 281.50 niet zomaar bewijs tegen de "geadresseerde" 1

Stopzettingsmeerwaarden bij "gemengd gebruik" 1

Verliesrecuperatie bij overdracht "economische substantie" 2

Villa in vruchtgebruik nog eens uit de kosten gekegeld ! 2

Voordeel van alle aard vergt positief bewijs door fiscus 3

Herbeleggen kan ook "in vruchtgebruik" 3

Grondprijs telt dan weer niet mee bij herbelegging 3

Relevante criteria bij waardering vruchtgebruik 4

Waarde van een wagen ook bepaald door km-stand 4

Fiche 281.50 niet zomaar bewijs tegen de "geadresseerde"

Luc STOLLE

Een belastingplichtige ontvangt een aanslag van ambtswege wegens vermeende ontvangst van commissieloon vanwege een vennootschap. Hij betwist de aanslag, waarop de administratie een fiche 281.50 voorlegt die eenzijdig is opgesteld door de betreffende vennootschap. Bovendien verwijst zij naar verklaringen van de verantwoordelijke en naar de boekhouding van de betreffende vennootschap.

De rechtbank oordeelt dat de bewijsvoering van de administratie niet is gebaseerd op vaststaande gegevens waarop zij een vermoeden kan steunen. Haar bewijselementen kunnen pas tegen de betrokken persoon worden inge-

roepen wanneer er voldoende aanwijzingen zijn dat er geen reden is om aan de juistheid en de ernst ervan te twijfelen. *In casu* had de administratie de genoemde fiche, beweringen en boekhouding eerst naar hun juistheid moeten controleren. Bij gebrek daaraan, is er geen reden om te beweren dat de betrokken persoon het commissieloon heeft ontvangen.

Dit bevestigt nogmaals dat, wanneer een belastingplichtige betwist een betaling te hebben ontvangen, het niet volstaat dat de administratie louter verwijst naar een individuele fiche. Zij moet de ingeroepen gegevens ook controleren.

Rb. Antwerpen 16 maart 2011

Stopzettingsmeerwaarden bij "gemengd gebruik"

Luc STOLLE

Een belastingplichtige baat een tuincenter uit in een onroerend goed. Eind januari 2002 zet hij de uitbating van het tuincenter stop. Het gedeelte van het onroerend goed dat hij beroepshalve gebruikte, geeft hij - met uitzondering van circa één vierde van het magazijn - in huur aan een vennootschap die eveneens actief is in de exploitatie van tuincentra. In september 2005 verkoopt hij vervolgens het volledige onroerend goed aan diezelfde vennootschap. De fiscus meent dat de gerealiseerde meerwaarde als stopzettingsmeerwaarde moet worden belast.

De rechtbank is het daarmee niet eens: de verhuur gedurende een periode van 3,5 jaar na de stopzetting van de beroepswerkzaamheid impliceert dat het verhuurde gedeelte is gaan behoren tot het privévermogen van de belastingplichtige zodat er alvast geen meerwaardebelasting verschuldigd is op dat gedeelte. Bovendien stipt de rechtbank aan dat de belas-

tingplichtige de huurinkomsten heeft aangegeven als onroerende inkomsten.

Het gedeelte van het magazijn dat de belastingplichtige evenwel niet verhuurde (10 %), bleef hij verder in gebruik houden. De rechtbank stelt verder vast dat hij tot en met aanslagjaar 2006 soortgelijke beroepsinkomsten heeft aangegeven als in de periode dat hij zelf het tuincenter uitbaatte, en dat hij ook na de stopzetting begin 2002 op het onroerend goed afschrijvingen bleef boeken en dit tot en met aanslagjaar 2004. Dit bewijst dat de belastingplichtige het onroerend goed tot aan de verkoop gedeeltelijk voor een beroepswerkzaamheid heeft gebruikt, zodat het goed ten belope van 10% tot zijn beroepsvermogen is blijven behoren. De meerwaarde bij de verkoop moet om die reden voor 10% worden belast als stopzettingsmeerwaarde.

Rb. Antwerpen 29 juni 2011

De rechtbank stelt vast dat de vennootschap niet kon aantonen dat zij op het ogenblik van de controlewijziging beschikte over een werkelijke economische substantie die haar van nut zou zijn bij het ontwikkelen van haar nieuwe activiteit. Zij oordeelt dat de controlewijziging louter louter fiscaal is geïnspireerd.

Verliesrecuperatie bij overdracht “economische substantie”

Luc STOLLE

Een vennootschap die een restaurant uitbaatte verkocht haar handelsfonds en voorraad. Toen enkele maanden later alle aandelen van eigenaar wisselden, beschikte de vennootschap over geen enkel actief meer dat haar toeliet enige restaurantactiviteit te voeren. Evenmin had zij nog personeel in dienst. Er bleven enkel overdraagbare verliezen. Na de aandelenoverdracht ontwikkelt de vennootschap een 'nieuw' handelsfonds, weliswaar op een andere plaats en onder een andere naam, doch in dezelfde sector. De “oude” verliezen worden afgetrokken van de “nieuwe” winsten.

De fiscus is het evenwel niet eens met de aftrek van de overgedragen verliezen. Immers, van zodra er zich een wijziging voordoet in de controle van een vennootschap, gaan de verliezen verloren, tenzij deze wijziging beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften (art. 207, al. 3 WIB/92), *quod non in casu*.

Volgens de Bergense rechtbank is de door de vennootschap aangevoerde continuïteit (verderzetten van de activiteit van de vennootschap)

niet voldoende als bewijs van een “rechtmatige financiële of economische behoefte” zodat de overgedragen verliezen niet kunnen verrekend worden. De rechtbank stelt daarentegen vast dat de vennootschap niet kon aantonen dat zij op het ogenblik van de controlewijziging beschikte over een werkelijke economische substantie die haar van nut zou zijn bij het ontwikkelen van haar nieuwe activiteit. Zij oordeelt dat de controlewijziging louter fiscaal is geïnspireerd.

De Brugse fiscale rechtbank heeft in gelijkaardige feitelijke omstandigheden deze principes bevestigd. Zij stelde o.m. vast dat er een tijdlang geen management en geen personeel was geweest. Bovendien wees de rechtbank erop dat de vennootschap gehouden is om op loyale wijze aan de bewijsvoering mee te werken; desalniettemin bracht zij geen elementen aan waaruit kon blijken dat de overname andere redenen had dan fiscale. De aftrek van de overgedragen verliezen wordt eveneens verworpen.

Rb. Bergen 23 juni 2011

Rb. Brugge 27 juni 2011

Villa in vruchtgebruik nog eens uit de kosten gekegeld !

Luc STOLLE

Een vennootschap verwerft een villa in vruchtgebruik. Zij wenst uiteraard het vruchtgebruik af te schrijven en de gerelateerde kosten af te trekken van haar belastbare inkomsten.

De fiscus is het daarmee niet eens. Hij betoogt dat de villa het grootste gedeelte van het jaar gratis ter beschikking staat van haar zaakvoerder en zijn gezin en slechts sporadisch wordt verhuurd. De investering levert m.a.w. geen normale inkomsten op. Bovendien zal bij de beëindiging van het vruchtgebruik (na 20 jaar) de volle eigendom zonder tegenprestatie naar de zaakvoerder en zijn familie gaan.

De rechtbank volgt de fiscus. Volgens haar staat het “ontegensprekelijk vast dat de vennootschap het vruchtgebruik van de villa niet bedrijfseconomisch uitbaat”. De aankoop van het vruchtgebruik “kan geenszins beschouwd worden als een investering/belegging van liquiditeiten, doch komt integendeel neer op het toekennen van een liberaliteit ten gunste van de zaakvoerder en zijn gezin”. De rechtbank besluit dat de kosten van

het vruchtgebruik volledig los staan van de activiteit van de vennootschap en haar maatschappelijk doel en dus niet aftrekbaar zijn.

De vennootschap voert nog aan dat de kosten voor het vruchtgebruik van de villa een vorm van bezoldiging uitmaken van de zaakvoerder. Volgens de rechtbank levert de vennootschap niet het minste bewijs dat “tegenover de kosten voor het vruchtgebruik, welke in het belang van haar zaakvoerder zouden zijn gemaakt, door de vennootschap een juiste tegenprestatie werd genomen” (art. 49 WIB/92). Ondanks het feit dat de administratie niet de macht heeft om de gepastheid of het nut van beroepskosten te beoordelen (wat ook het geval is voor de wedden en lonen van het personeel), belet dat niet dat de fiscus de bevoegdheid heeft om na te gaan of bepaalde kosten ten gunste van het personeel wel de aard hebben van beroepskosten wanneer niet is uitgemaakt dat die kosten werkelijke prestaties bezoldigen.

Rb. Antwerpen 16 februari 2011

Voordeel van alle aard vergt positief bewijs door fiscus

Didier BAECKE

Een bedrijfsleider nam tegen gunstige voorwaarden een appartement over van de vennootschap waarvan hij tevens hoofdaandeelhouder is. De administratie wil het voordeel belasten als een voordeel van alle aard.

De belastingplichtige houdt voor dat de overname niet haar oorsprong vindt in het feit dat hij bedrijfsleider was van de vennootschap, doch eerder omdat hij als aandeelhouder door de overname getracht heeft het voortbestaan van zijn vennootschap te verzekeren en aldus zijn geïnvesteerde kapitaal te redden.

De rechter volgt de redenering van de belasting-

plichtige: de administratie moet inderdaad bewijzen dat het voordeel werd toegekend omwille van de hoedanigheid van bedrijfsleider, eerder dan vanwege de hoedanigheid van aandeelhouder; het voordeel is niet belastbaar indien dit bewijs niet werd geleverd, maar wanneer daarentegen blijkt dat het voordeel ook kon worden genoten zonder de activiteit in de schoot van de vennootschap. Volgens de rechtbank wijst alles erop dat eerder de hoedanigheid van aandeelhouder (en de bedoeling dat aandeelhouder te redden) aan de basis ligt van het betwiste voordeel.

Rb. Hasselt 24 april 2011

Herbeleggen kan ook "in vruchtgebruik"

Luc STOLLE

Meerwaarden gerealiseerd op immateriële of materiële vaste activa kunnen gespreid in de tijd belast worden. De gespreide taxatie van meerwaarden veronderstelt evenwel dat voldaan wordt aan de zgn. "herbeleggingsverplichting": de belastingplichtige moet een bedrag gelijk aan de verkregen schadevergoeding (gedwongen meerwaarde) of de verkoopwaarde (vrijwillig verwezenlijkte meerwaarde) herbeleggen "in afschrijfbaar immateriële of materiële vaste activa" die in België (en, onder de toekomstige wetgeving, in de EER) voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt (art. 47 § 1 en 2 WIB/92).

De herbelegging moet gebeuren binnen de 3 jaar vanaf de 1ste dag van het boekjaar waarin de meerwaarde werd gerealiseerd (vrijwillige meerwaarden) of binnen de 3 jaar na verstrijken van het boekjaar waarin de schadevergoeding is

ontvangen (gedwongen meerwaarden); gebeurt de herbelegging in een "gebouwd onroerend goed", dan wordt de herbeleggingstermijn verlengd tot vijf jaar (art. 47 § 4 WIB/92).

Bij wijze van herbelegging koopt een vennootschap het 'vruchtgebruik' van een gebouw (voor 20 jaar). De aankoop gebeurt tijdens de verlengde herbeleggingstermijn. Volgens de administratie is de verlengde termijn evenwel enkel van toepassing indien wordt herbelegd in de "volle eigendom" van een gebouwd onroerend goed.

De Brugse fiscale rechter is het daarmee niet eens. Op die manier voegt de administratie immers ten onrechte een voorwaarde toe aan de wet; in de wet staat immers nergens te lezen dat met 'herbelegging in een gebouwd onroerend goed' enkel de herbelegging in de "volle eigendom" wordt bedoeld.

Rb. Brugge 21 maart 2011

Grondprijs telt dan weer niet mee bij herbelegging

Philippe VANDEN POEL

Een belastingplichtige had herbelegd in een gebouw, doch de fiscus meent dat het bedrag niet volledig is belegd omdat de grondprijs niet in aanmerking mag worden genomen en omdat de waarde van het gebouw, exclusief de grondwaarde, lager is dan het te hereleggen bedrag.

De rechtbank volgt de fiscus: om na te gaan of er in voldoende mate is herbelegd mag enkel "de

fiscaal afschrijfbaar waarde" van het vervangingsactief in aanmerking worden genomen. Is dat actief een gebouwd onroerend goed, dan "mogen de prijs van de grond en de desbetreffende bijkomende aankoopkosten niet in het herbeleggingsbedrag begrepen worden". De grondwaarde is inderdaad niet afschrijfbaar.

Rb. Gent 29 maart 2011

De gespreide taxatie van meerwaarden veronderstelt dat voldaan wordt aan de zgn. "herbeleggingsverplichting": de belastingplichtige moet een bedrag gelijk aan de verkregen schadevergoeding (gedwongen meerwaarde) of de verkoopwaarde (vrijwillig verwezenlijkte meerwaarde) herbeleggen "in afschrijfbaar immateriële of materiële vaste activa" die in België (en, onder de toekomstige wetgeving, in de EER) voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt.

De rechtbank meent nochtans dat de kopers de waardering minutieus deden, nl. op basis van een bruto jaarlijkse huurwaarde, een jaarlijkse stijging van 2 % van de huurprijzen en 23 % kosten. Bovendien werd de berekening "geactualiseerd over de looptijd van het vruchtgebruik".

Relevante criteria bij waardering vruchtgebruik

Didier BAECKE

Een vennootschap koopt 98 % van het vruchtgebruik van een woning (20 jaar) en betaalt daarvoor 186.000 €. Twee natuurlijke personen (waaronder de bedrijfsleider) kopen elk 1 % in volle eigendom en 49 % in blote eigendom. Zij betalen elk 25.000 €. De administratie meent dat de waarde van het vruchtgebruik van de vennootschap moet vastgesteld worden op 161.000 €. Zij belast het saldo voor de helft als bedrijfsleidersbezoldiging en voor de helft in hoofde van de vennootschap (als abnormaal en goedgegunstigd voordeel toegekend aan de tweede koper).

De rechtbank meent nochtans dat de kopers de

waardering minutieus deden, nl. op basis van een bruto jaarlijkse huurwaarde, een jaarlijkse stijging van 2 % van de huurprijzen en 23 % kosten. Bovendien werd de berekening "geactualiseerd over de looptijd van het vruchtgebruik". Het verkregen resultaat werd tenslotte gereduceerd "om geen disproportie te creëren met de aanschaffingsprijs". De kopers hebben de waarde dus terecht "gesteund op de geactualiseerde huuropbrengst en hierop nog een correctie toegepast". Deze waarde "benadert ongetwijfeld de economische waarde van het vruchtgebruik".

Rb. Antwerpen 11 februari 2011

Waarde van een wagen ook bepaald door km-stand

Philippe VANDEN POEL

Een onderneming leaset een wagen met een aankoopoptie tegen een vooraf bepaalde (lage) prijs. Wanneer de optie wordt uitgeoefend door een werknemer, wil de administratie deze belastingen op een bijkomende bezoldiging ten belope van het verschil tussen de marktwaarde van de wagen en de overnameprijs. Om de "marktwaarde" te bepalen gaat de administratie uit van de waardebeoordeling in een autogids, rekening houdend met het type voertuig en het jaar van eerste ingebruikname. Zij houdt geen rekening

met de km-stand, dit terwijl het "voorwoord" bij de gebruikte waarderingstabel wijst op het belang ervan om de handelswaarde van een tweedehandswagen te schatten.

Het Antwerpse hof oordeelt dan ook dat, indien de administratie een voordeel van alle aard wenst te belasten, zij bij de waardebeoordeling alle relevante gegevens die ze kende of kon kennen, in rekening moest brengen, dus ook de km-stand. Dit is niet gebeurd, zodat de waardebeoordeling willekeurig is.

Antwerpen 7 juni 2011

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com